3445

3908

Leo Juliusz

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA W KRAKOWIE

SPRAWOZDANIE

Sekcyi I. i II.

w sprawie zakupna gruntów pofortyfikacyjnych

oraz kilku innych realności na rzecz gminy m. Krakowa.

Sprawą zakupna gruntów pofortyfikacyjnych zajmuje się Rada miejska od szeregu lat, t. j. od chwili, gdy zarząd wojskowy powziął stanowczą decyzyę przesunięcia części t. zw. Noyau fortecznego w kierunku na zachód od miasta. Chodzi tu o część dzisiejszej linii fortecznej, ciągnącej się od Wisły na Półwsiu zwierzynieckiem aż do Bastyonu III-go, położonego w Krowodrzy na wylocie ulicy Długiej. Trasa nowej linii fortecznej biegnąć ma w linii kopca Kościuszki, spadając z jednej strony od kopca ku Wiśle, z drugiej strony ciągnąc się od kopca Kościuszki w kierunku Łobzowa, Krowodrzy i Prądnika Czerwonego. Początkowo zachodziła obawa, że grunta pofortyfikacyjne, przytykające bezpośrednio od zachodu do granic miasta, a więc posiadające wskutek swojego korzystnego położenia znaczną stosunkowo wartość jako grunta budowlane, nabędzie jakaś prywatna spółka w celu przeprowadzenia szybkiej ich parcelacyi i osiągnięcia możliwie najwyższego zysku z tej transakcyi gruntowej bez względu na to, czy rozwiązanie takie zgodnem jest z interesem publicznym miasta i jego mieszkańców. Groziło mianowicie niebezpieczeństwo, że spekulacya prywatna, operując na terenach, leżących przeważnie na terytoryach gmin podmiejskich, a więc nieskrępowana wcale przepisami miejskiej ustawy budowniczej, nie licząca się przytem z przyszłym rozwojem i potrzebami miasta, przeprowadzi parcelacyę i zabudowanie tych terenów jedynie i wyłącznie z punktu widzenia osiągnięcia jak najwyższego zysku, choćby z naruszeniem najżywotniejszych interesów przyszłego Wielkiego Krakowa. Na szczęście projektowana sprzedaż gruntów pofortyfikacyjnych na rzecz prywatnej spółki, względnie prywatnej instytucyi bankowej nie przyszła do skutku, z jednej strony z powodu zbyt wysokiej ceny przez Zarząd wojskowy wówczas ustanowionej, z drugiej strony wskutek nastania zupełnej stagnacyi w ruchu budowlanym w obrębie Krakowa, a więc nagłego pogorszenia się szans zyskownej, a szybkiej rozsprzedaży nabyć się mających terenów budowlanych. Dość wspomnieć, że kiedy jeszcze w trzechleciu 1891—1893 budowano w Krakowie rocznie w przecięciu 54 nowych kamienic, to już w następnem trzechleciu 1894—1896 cyfra ta spada gwałtownie na 26, czyli przeszło o 50%, ażeby się w dalszych latach coraz to bardziej obniżać (w trzechleciach następnych cyfra roczna wynosi już tylko 22, 12 i t. d.). Dopiero rok 1905, wykazuje znowu poważny przyrost nowych domów, t. j. 44 wobec 12 w 1904 r., a przypuszczać należy, że wskutek przeniesienia miasta Krakowa do niższej klasy podatku domowo-czynszowego, oraz wskutek wydania specyalnej ustawy o 18-letniej wolności podatkowej dla znacznej liczby domów, mających uledz przebudowie z powodów sanitarnych i komunikacyjnych, — ruch budowlany rozwijać się będzie w najbliższych latach jeszcze pomyślniej, niż w roku 1905.

Po rozbiciu się rokowań wojskowości z prywatnemi przedsiębiorcami — rozpoczęła gmina w 1899 r. pertraktacye o nabycie gruntów pofortyfikacyjnych. Pertraktacye te, prowadzone w pierwszych latach nader wolno, weszły w 1903 r. na właściwą drogę przez wybór z grona Sekcyi ekonomicznej specyalnej Komisyi, która pod przewodnictwem ówczesnego I-go Wiceprezydenta miasta przeprowadziła gruntowne i wszechstronne zbadanie projektowanej transakcyi pod wzglę-

dem technicznym, administracyjnym i finansowym. Wyrobiwszy sobie pogląd na całą sprawę, Komisya weszła w konkretne rokowania z Zarządem wojskowym, a po odbyciu całego szeregu konferencyj w Wiedniu i w Krakowie, doszła wreszcie do porozumienia, tj. do zgodnego ułożenia warunków nabycia gruntów pofortyfikacyjnych przez Gminę. Wynik tych trzechletnich prac i rokowań jest następujący:

1. Co do przedmiotu transakcyi, to ustalono go wskutek starań reprezentantów gminy w ten sposób, że przestrzeń gruntów przez gminę nabyć się mających wynosić ma 100 morgów 286⁰□, czyli 160.286⁰□. Obejmują one:

a) cały obszar dzisiejszego zachodniego Noyau, ciągnący się od Wisły aż do Bastyonu III-go na wylocie ul. Długiej, z wyłączeniem jedynie koszar artyleryi przy ulicy Zwierzynieckiej oraz przynależnej do niej szkoły jazdy (offene Reitschule);

b) oba szańce ziemne, z których jeden leży po obu stronach drogi, prowadzącej z Półwsia Zwierzynieckiego na kopiec Kościuszki, drugi zaś naprzeciw b. Zakładu kontumacyjnego przy gościńcu prowadzącym z Krakowa do Prądnika Białego;

c) kawałek gruntu tuż za Bastyonem III-cim o przestrzeni 2092⁰□; wreszcie

d) na wyraźne żądanie delegatów gminy dodano jeszcze z tej strony wału kolei circumwalacyjnej pod projektowane przedłużenie ulicy Krupniczej oraz pod rozszerzenie i uregulowanie ulicy Podwałowej, kilka skrawków gruntu, leżącego częścią przy stacyi Czerwonego Krzyża, częścią przy wojskowej stacyi gołębi pocztowych (Brieftaubenstation).

Na ten sam cel zburzonym być musi domek dozorcy przy budynku Czerwonego Krzyża, wynajęty obecnie osobie prywatnej na warstat kaflarski, oraz dwa przęsła głównego budynku, ścieśniającego w tem miejscu niepomiernie ulicę podwałową.

Dzieląc wszystkie powyższe grunta na grupy, otrzymamy następujące przestrzenie:

1. Parcele nad Wisłą	1.830⁰□
2. Parcele między ul. Zwierzyniecką a ulicą Wolską	19.702⁰□
3. Parcele między ul. Wolską a ul. Czarnowiejską	59.659⁰□
4. Park krakowski	15.343⁰□
5. Parcele między ul. Karmelicką a Młynówką Rudawy	35.460⁰□
6. Parcele między Rudawą a Bastyonem III.	11.752⁰□
7. Parcele za Bastyonem III.	2.092⁰□
8. Szaniec przy Kontumacyi	6.673⁰□
9. Szańce pod Kopcem	7.775⁰□
Razem . .	160.286⁰□

czyli 100 morgów 286⁰□.

Delegaci Gminy zażądali również odstąpienia na własność miasta całego wału kolei circumwalacyjnej, wychodząc z założenia, że z biegiem czasu kolej ta może zostanie również przełożoną dalej na zewnątrz miasta i biegnąć będzie na linii nowego Noyau. Ministerstwo wojny początkowo odrzuciło wprost żądania Gminy, wychodząc widocznie z założenia, że wał ten służyć ma według kontraktu z koleją północną jeszcze przez 34 lat (do 1940 r.) na cele kolejowe, a niema wielkiej nadziei, by kolej północna lub Skarb państwa zbudował znacznym kosztem nową linię kolei circumwalacyjnej. Na usilne starania Prezydyum miasta poczynione w Ministerstwie wojny i Ministerstwie kolejowem odstąpił jednak rząd od tego negatywnego stanowiska i zgodził się, by na podstawie nowego oszacowania wartości wału kolejowego (gdyż szacunek dawniejszy, dochodzący kwoty około 150.000 K, uznały obie strony pertraktujące za zbyt wygórowany) Gmina nabyła prawo zakupna tego wału kolejowego na wypadek, gdyby przed rokiem 1940 kolej circumwalacyjna została przełożoną dalej poza miasto.

Aby nie opóźniać zawarcia kontraktu o grunta pofortyfikacyjne zgodziły się obie strony, by sprawę wału kolejowego traktować odrębnie i uczynić ją przedmiotem osobnej umowy, której projekt przedłożony zostanie Świetnej Radzie po przeprowadzeniu oszacowania i po przyjęciu wyniku tegoż oszacowania przez zastępców zarówno c. k. rządu jak Gminy.

2. Jako cenę kupna oznaczono po długich targach kwotę 1 miliona koron. Wojskowość żądała początkowo 1,250.000 K, wychodząc z założenia, że koszt budowy nowego Noyau taką właśnie kwotę wyniesie. Oprócz wypłacenia ceny kupna zobowiązali się delegaci gminy do następujących świadczeń ubocznych:

a) Mur obok koszar artyleryi przy ul. Zwierzynieckiej, mający oddzielać otwartą szkołę jazdy obliczony na kwotę	1.500 K
b) Wynagrodzenie za parkan w przedłużeniu ulicy Krupniczej	400 „
c) Zwrot kosztów oszacowania gruntów wojskowych	1.600 „
d) Nowa pływalnia wojskowa po zniesieniu obecnej pływalni w Parku krakowskim	50.000 „
e) Towarzystwo Czerwonego Krzyża odszkodowanie za zburzyć się mający domek dozorcy	5.000 „
f) Koszta przeniesienia dwóch przęseł remizy Czerwonego Krzyża	11.600 „
g) Koszt przedłużenia ulicy Krupniczej tj. uporządkowania tej części ulicy . . .	19.900 „
h) Koszt urządzenia ulicy Podwałowej (dzisiaj Żabiej) przed Czerwonym Krzyżem i stacyą gołębią	10.500 „
Ogółem . .	100.500 K

Ponieważ gmina wchodzi w obowiązki i prawa skarbu wojskowego odnośnie do dzierżawców Parku krakowskiego, a więc obejmie go w posiadanie dopiero z końcem 1910 r. Od tego też czasu przypadnie na gminę obowiązek utrzymywania pływalni wojskowej, względnie zbudowania nowej, gdyby Rada miejska postanowiła przeniesienie pływalni na inne miejsce. Otwarcie ulicy Krupniczej oraz uregulowanie ulicy Żabiej przeprowadzone być ma najpóźniej w ciągu 5 lat t. j. do końca 1911 r. Ze względu na projektowaną budowę Wyższej Szkoły przemysłowej tudzież Zakładu Weterynaryi przy Studyum rolniczem, ze względu dalej na naglącą potrzebę rozszerzenia ulicy Żabiej spodziewać się należy, że gmina wykona powyższe roboty znacznie wcześniej.

3. Zakupno innych gruntów.

a) Po nabyciu gruntów pofortyfikacyjnych oraz po rozpoczęciu robót około przełożenia koryta Rudawy, zechce niezawodnie Gmina przystąpić do uregulowania pewnej części Błoń miejskich, oraz do przeprowadzenia koniecznych robót zmierzających do ich osuszenia i lepszego wyzyskania na różne cele publiczne i prywatne Gminy. Nie rozstrzygając w tej chwili kwestyi, czy, kiedy i którą część Błoń miejskich przeznaczy się na park ludowy, a którą pod budowę domów willowych — należy w każdym razie pomyśleć o zaokrągleniu i uregulowaniu Błoń, przez dokupno kilku sąsiadających realności gruntowych, o ile naturalnie właściciele ich zechcą je odstąpić po cenie przystępnej, odpowiadającej ich rzeczywistej wartości. Sprawa ta łączy się ze sprawą zakupna gruntów pofortyfikacyjnych, jest pilną i wymaga rychłej decyzyi ze strony Rady miejskiej. Odnośne pertraktacye rozpoczął już Prezydent miasta, a wynik ich zostanie Radzie miejskiej jeszcze w b. r. przedłożony. Na cele powyższe przewiduje się wydatek w kwocie około 200.000 K.

b) Przedłużenie ulicy Krupniczej od ul. Garncarskiej aż do ul. Żabiej jest koniecznem, raz ze względu na potrzebę otwarcia nowej ważnej linii komunikacyjnej, następnie zaś w celu otwarcia dalszego przedłużenia ulicy Krupniczej poza wałem kolei circumwalacyjnej i podniesienia przezto wartości znacznego bardzo kompleksu gruntów pofortyfikacyjnych.

Przewidując to otwarcie ulicy zakupiła gmina w sierpniu bież. roku od pp. Stachiewiczów grunt w obszarze 758□, przytykający od południa na przestrzeni około 60 metrów do realności Zakładu św. Jadwigi, za cenę 53.060 K. Ponieważ przedłużenie ulicy Krupniczej wymaga zakupna przez gminę także tej realności, uzyska gmina znaczne stosunkowo podwyższenie wartości dwóch realności miejskich, przytykających od południa i północy do Zakładu św. Jadwigi a położonych swymi frontami przy otworzyć się mającej ulicy Krupniczej. W ten sposób pewna przynajmniej część wydatku na zakupno zakładu św. Jadwigi skompensowaną zostanie przez możność korzystniejszego spieniężenia dwóch innych realności miejskich.

Wydatek na zakupno realności pp. Stachiewiczów oraz realności Zakładu św. Jadwigi wraz z uporządkowaniem Rejówki wynosić będzie około 160.000 K.

c) Projektowane przyłączenie Dębnik oraz potrzeba zabezpieczenia sobie w tej gminie na różne cele gminne większego, korzystnie położonego a niezbyt drogiego kompleksu gruntów, skłoniło zarząd miasta do przedłożenia wniosku o zakupno od JWnej Idy hr. Lasockiej kawałka gruntu położonego między Wisłą a torem kolei circumwalacyjnej na przedłużeniu wylotu ulicy Dietlowskiej po drugiej stronie Wisły. Grunt ten nabyty być powinien także z tego względu, by zabezpieczyć sobie w przyszłości możność przedłużenia ul. Dietlowskiej na prawym brzegu Wisły. Regulacya Wisły, bez względu na sposób jej przeprowadzenia, oddziałać musi korzystnie na wartość i znaczenie budowlane tego kompleksu gruntowego. Za kupnem przemawia wreszcie przystępna cena 13 K za sążeń kwadratowy oraz ofiarowana gminie bezpłatnie przestrzeń 1000□ na cele regulacyjne, przez co cena rzeczywista całego gruntu obniża się do 11 K 50 h za 1□. Kwota potrzebna na zakupno powyższych gruntów wyniesie okrągło sumę 104.000 K.

4. Koszta uporządkowania i uregulowania wszystkich gruntów pofortyfikacyjnych wraz z kosztami przedłużenia istniejących ulic poza wał kolejowy zapomocą przepustów i podjazdów kolejowych obliczone zostały przez budownictwo miejskie w 1903 r. na okrągło 1.100.000 K. Suma ta może się cokolwiek zmienić zależnie od tego, w jaki sposób plan regulacyjny wszystkich terenów ostatecznie ustalony zostanie, zależnie dalej od profilu zbudować się mających kanałów, w końcu od cen jednostkowych, jakie w czasie wykonywania tych robót rozłożonych na dłuższy szereg lat obowiązywać będą. Ponieważ w pierwszym najbliższym okresie tylko część tych robót wykonaną zostanie, wystarczy na ten cel wstawić kwotę 500.000 K. Reszta potrzebnej sumy pokrywaną będzie z interkalaryów oraz dochodów, uzyskiwanych z rozsprzedaży parcel, które w pierwszym okresie ulegną parcelacyi.

5. Inne koszta. Na pokrycie różnych kosztów, jako to kosztów oszacowania gruntów zajętych pod kolej circumwalacyjną, zdjęcia i niwelacyi, organizacyi osobnego biura, kontraktów, stempli i należytości i t. p. oraz na ewentualne drobne przekroczenia kosztorysu

różnych robót regulacyjnych projektuje się kwotę 30.000 K.

Rekapitulując wszystkie powyższe wydatki na zakupno gruntów pofortyfikacyjnych, świadczenia uboczne, otwarcie ulicy Krupniczej i zakupno dwóch realności, zakupno kompleksu gruntów przy błoniach, wreszcie na różne drobne wydatki i t. p. dochodzimy do sumy 2,094.000 K, czyli okrągło 2,100.000 K. Ponieważ suma powyższa potrzebną jest w gotówce, należy zaciągnąć taką pożyczkę, by uzyskać się mająca suma gotówkowa wyniosła 2,100.000 K. O ile wskutek stopniowego, w miarę potrzeby zużywania niektórych kredytów osiągnie się dochód z procentów od chwilowo lokowanej gotówki, o tyle tworzyć się będzie fundusz na wykonanie dalszych robót regulacyjnych, albowiem wszelkie dochody z tych transakcyj wpływać mają do odrębnie administrowanego funduszu, mającego swoje specyalne przeznaczenie.

6. Zniesienie rewersów demolacyjnych, sposób administracyi i parcelacyi, oraz wpływ na wartość gruntów i domów w mieście.

Nabycie wielkiego przeszło 100 morgowego obszaru gruntów budowlanych przez gminę, zapewnia gminie na dłuższy okres czasu stanowczy wpływ na targ parcel gruntowych w Krakowie. Przez to samo zabezpieczy ono prawidłowy rozwój i regulacyę cen gruntowych w obrębie miasta, przeciwdziała niezdrowej spekulacyi; usunie a przynajmniej znacznie złagodzi gwałtowne wahanie się tych cen, czego byliśmy świadkami w Krakowie kilkakrotnie w ciągu ubiegłych lat kilkudziesięciu. Gmina jako właściciel gruntów dążyć będzie wprawdzie do korzystnego spieniężenia tych obszarów, chcąc w niedługim czasie zamortyzować kapitał dłużny i uwolnić się od płacenia procentów, a następnie wytworzyć sobie nowe stałe źródło dochodu. Mimo to jednak cały ten proces parcelowania i zabudowania się rozwijać się będzie stopniowo i prawidłowo, w miarę ożywiającego się popytu na parcele budowlane, bez jakiegokolwiek popierania lub ułatwiania spekulacyi gruntowej, a zawsze z należytem i wszechstronnem uwzględnieniem interesów gminy, oraz ogółu mieszkańców miasta. Tem różnić się będzie zasadniczo zarząd gminy od zarządu prywatnej spółki lub prywatnej instytucyi bankowej. Wzorów postępowania dostarczy nam cały szereg miast zagranicznych, a z austryackich przedewszystkiem Ołomuniec i Sadowa, które to dwie gminy wskutek zniesienia fortecy zakupiły przed 13 laty ogromne tereny gruntowe od wojskowości i zajmują się dotychczas ich parcelacyą z wielką korzyścią dla mieszkańców obu miast.

Wobec tego zgoła nieuzasadnione są jakiekolwiek obawy właścicieli domów w mieście, by wskutek zakupna gruntów pofortyfikacyjnych nastąpił jakiś gwałtowny spadek wartości domów. Ulegną jedynie pewnemu obniżeniu wygórowane w wysokim stopniu ceny niektórych, na peryferyi miasta położonych gruntów budowlanych, o ile naturalnie żądana przez ich właścicieli cena przekracza stanowczo rzeczywistą ich wartość, tudzież, o ile jakieś specyalne przyczyny nie sprawiają, że cena ich może być na obecnej wysokości utrzymaną.

Wskutek zniesienia rewersów demolicyjnych na gruntach pofortyfikacyjnych, a więcej jeszcze wskutek ich zniesienia na całej przestrzeni gruntów, leżących poza gruntami pofortyfikacyjnemi na terytoryum gmin podmiejskich: Półwsia Zwierzynieckiego, Zwierzyńca, Czarnej wsi, Nowej Wsi Narodowej, Łobzowa i Krowodrzy opadną nareszcie łańcuchy opasające żelaznym pierścieniem żywy organizm rozwijającego się i wzrastającego miasta. Jeżeli się zważy, że w Krakowie przyrost ludności w ubiegłych latach wynosił przeciętnie 2·5—3% rocznie, zaś w gminach podmiejskich od 4—20%, to, abstrahując zupełnie od chwilowego gwałtownego napływu ludności z Królestwa Polskiego i Rosyi, każdy przyjść musi do przekonania, że dzisiejsze tereny budowlane, położone dogodnie t. j. w pobliżu miasta nie mogły i nie mogą w żaden sposób wystarczyć silnemu a stałemu zapotrzebowaniu parcel pod budowę nowych domów. Tem się też głównie tłómaczy niezdrowy w wielu dzielnicach, bo zbyt gwałtowny wzrost cen terenów budowlanych, oraz zbyt powolny, a w każdym razie niewystarczający przyrost nowych domów w ostatnich kilkunastu latach w Krakowie, a jeszcze bardziej w gminach podmiejskich obciążonych na wielkich przestrzeniach rewersami demolicyjnymi.

Powiększenie obszaru zdolnych do zabudowania, niezbyt drogich, dogodnie położonych, należycie uporządkowanych terenów budowlanych wytworzy wreszcie w Krakowie możność powstania zarówno dzielnicy willowej, jak większej liczby domów o typie również willowym z tańszemi mieszkaniami dla sfer urzędniczych w najszerszem tego słowa znaczeniu. Nadejdzie też wreszcie chwila, by na szerszą skalę poprzeć usiłowania około budowy domów robotniczych w Krakowie.

Ażeby ułatwione na przyszłość zabudowania gruntu podmiejskich odbywać się mogło pod kontrolą należytą władz miejskich — koniecznem jest przyspieszenie sprawy rozszerzenia miasta w pierwszej linii na te właśnie gminy, w których położone są grunta pofortyfikacyjne. Jestto sprawa nader pilna, a wnioski odnośne przedłożone zostaną Radzie miejskiej ile możności jeszcze w ciągu listopada b. r.

Zarząd gruntami fortyfikacyjnymi, przeprowadzenie nowych ulic i placów oraz parcelacyi gruntów, wreszcie zarząd funduszem na te cele przeznaczonym spoczywać będzie w ręku odrębnej komisyi, złożonej z Prezydyum miasta i 5 radców miejskich. W Magistracie utworzonem będzie w tym celu odrębne biuro techniczno-administracyjne. Dochody z rozsprzedaży

parcel służyć będą na oprocentowanie i amortyzacyę pożyczki 2,100.000 K, dalej na pokrycie kosztów uporządkowania reszty gruntów, a dopiero po całkowitem zaspokojeniu tych obu wydatków wpływać będą do ogólnego funduszu gminnego.

Wartość przedmiotu kupna została przez Magistrat oraz przez Komisyę Sekcyi I. gruntownie zbadaną. -- Obydwa te czynniki przyszły zgodnie do przeświadczenia, że cena 1.000.000 K względnie wraz ze świadczeniami ubocznemi 1.100.500 K nie jest wygórowaną. Zapatrywanie to podzieliły Sekcye I. i II., gdzie odnośne ustępy uchwały zapadły jednozgodnie. Obydwie Sekcye wypowiedziały też przekonanie, że w niedługim stosunkowo czasie (około 10 lat) zostanie powyższa cena kupna gruntów pofortyfikacyjnych w całości spłaconą. Korzystną sprzedaż gruntów ułatwi niezmiernie okoliczność, że zastępcom miasta powiodło się uzyskać dzięki życzliwości J. E. obecnego p. ministra skarbu przyrzeczenie obowiązujące ze strony rządu, iż domy na tych gruntach zbudować się mające uzyskać będą mogły pod pewnemi warunkami uwolnienie na 18 lat od podatku domowo-czynszowego.

Zarówno jednak Magistrat, jak obydwie Sekcye są zdania, że obok względów finansowych należy całą sprawę zakupna gruntów pofortyfikacyjnych oceniać przedewszystkiem z punktu widzenia ogólnych interesów miasta i jego mieszkańców. Interesa te wymagają ze względów regulacyjnych (uporządkowanie kilku nowych dzielnic miasta), zdrowotnych (osuszenie wilgotnych, a więc niezdrowych obszarów gruntowych okalających bezpośrednio miasto od zachodu), komunikacyjnych i estetycznych, by obszar 100 morgowy najbliższych miasta gruntów budowlanych przeszedł na własność i pod Zarząd miasta. Za zakupnem tych gruntów oświadczyła się już od dawna cała opinia publiczna w Krakowie, oczekując słusznie, że przyczyni się ono znakomicie do rozwoju miasta, do wytworzenia lepszych i łatwiejszych warunków egzystencyi dla jego mieszkańców.

Na podstawie powyższych wywodów przedkłada Sekcya I. i II. następujący wniosek:

Świetna Rada miejska raczy uchwalić:

I. Zakupić na własność Gminy miasta Krakowa od c. k. Skarbu grunta skarbowe, wskutek przesunięcia wału fortecznego c. i k. Skarbowi wojskowemu zbędne, w wykazie parcel nadesłanym do Prezydyum Magistratu miasta Krakowa pismem c. i k. Dyrekcyi Inżynieryi w Krakowie z dnia 17. października 1906 r. L. 1037 Res., oraz w protokołach z konferencyj przeprowadzonych w c. i k. Dyrekcyi Inżynieryi w Krakowie, z dnia 1-go względnie 8-go lutego 1906 r., oraz z dnia 27. września 1906 r. oznaczone, w gm. kat. Kraków, Półwsie Zwierzynieckie, Zwierzyniec, Czarna Wieś, Nowa Wieś Narodowa i Krowodrza położone, o łącznej powierzchni 100 morgów 286⁰ kw., a to za ryczałtową cenę kupna jeden milion (1,00.000) Koron i pod innymi warunkami w powyższych protokołach, w reskryptach c. i k. Ministerstwa wojny Oddz. 8 Nr. 2115 z dn. 18. września 1904 r. i Oddz. 8 Nr. 402/Res. z dnia 3. sierpnia 1906 r., oraz w protokole z konferencyi przeprowadzonej w c. i k. Dyrekcyi Inżynieryi w Krakowie, z dnia 17. październlka 1906 r. wyszczególnionymi.

Upoważnić p. Prezydenta miasta do użycia walorów funduszu amortyzacyjnego miejskiego na złożenie kaucyi w kwocie 666.666 K dla zabezpieczenia spłaty ceny kupna powyższych gruntów.

II. Zakupić na własność gminy miasta Krakowa grunta w Dębnikach między Wisłą a torem kolei circumwalacyjnej położone „Klorygerówką“ zwane, JWnej p. Idy hr. Lasockiej własne, o powierzchni około 8000⁰□ w cenie po 13 K za 1⁰□ i pod warunkiem, że sprzedająca odstąpi równocześnie gminie miasta Krakowa na własność bezpłatnie 1000⁰□ gruntu potrzebnego w celu regulacyi zakupić się mającego kompleksu gruntów.

III. Zakupić na własność gminy miasta Krakowa od Zakładu św. Jadwigi realność lk. 135 Dz. IV. Lwh. 792 w Krakowie o powierzchni 779⁰□ zpn. pod przedłużenie ulicy Krupniczej oraz celem regulacyi dwóch realności miejskich po obu stronach tej realności położonych.

IV. Przyjmuje się do wiadomości dokonane na podstawie uchwały Sekcyi ekonomicznej Rady miasta z dnia 29. sierpnia 1906 r. powziętej w zastępstwie Rady miejskiej, zakupno na rzecz gminy realności Lwh. 793 Dz. IV. w Krakowie od pp. Stachiewiczów za cenę kupna 53.060 K.

V. Uznaje się potrzebę zakupna gruntów sąsiadujących z Błoniami miejskiemi dla zaokrąglenia tychże Błoń i uprasza się p. Prezydenta, by odnośne wnioski Radzie miejskiej przedłożył.

VI. Przyznaje się:

a) na pokrycie ceny kupna gruntów skarbowych wyżej pod I. wymienionych oraz na pokrycie wydatków, połączonych z wykonaniem świadczeń ubocznych przyjętych na gminę z powodu zakupna tych gruntów, wreszcie na pokrycie kosztów połączonych z uregulowaniem i uporządkowaniem części gruntów pofortyfikacyjnych położonych między Parkiem krakowskim a Bastyonem III., (u wylotu ul. Długiej) tudzież gruntów przypadających pod rozszerzenie ul. Żabiej i pod przedłużenie ul. Krupniczej kredyt w kwocie 1,600.500 K

b) na zakupno gruntów wyżej pod II. wymienionych kredyt w kwocie 104.000 K.

c) na zakupno gruntów wyżej pod V. wymienionych kredyt 200.000 K.

d) na pokrycie ceny kupna realności wyżej pod III. i IV. wymienionych kredyt w sumie 160.000 K.

Razem na powyższe cele oraz na pokrycie kosztów połączonych z przeprowadzeniem odnośnych transakcyj kredyt w łącznej kwocie 2.100.000 K.

VII. Na podstawie § 82 statutu m. Krakowa wybiera się osobną Komisyę, złożoną z Prezydenta miasta I. i II. Wiceprezydenta oraz z 5-ciu Radców miejskich do przeprowadzenia w zastępstwie Rady miasta zakupna, regulacyi, uporządkowania, parcelacyi i spieniężenia gruntów wyżej pod I—V wymienionych.

VIII. Do podpisania kontraktów zakupna tych gruntów upoważnia się obok p. Prezydenta miasta dwóch pp. Radców miejskich przez p. Prezydenta z łona powyższej Komisyi wydelegować się mających.

IX. Kredyta wyżej pod VI. wymienione w ogólnej sumie 2.100.000 K pokryte być mają z nowej pożyczki miejskiej. W celu uzyskania tej pożyczki uprasza się p. Prezydenta o wdrożenie odpowiednich kroków i przedstawienie Radzie m. w najkrótszym czasie odpowiednich wniosków.

Dochody z rozsprzedaży gruntów wyżej pod I—V wymienionych wpływać mają do osobnego funduszu, odrębnie od innych funduszów miejskich administrowanego, z którego zamknięcia rachunkowe wraz ze sprawozdaniem Komisyi wyżej pod VII. oznaczonej corocznie Radzie miejskiej przedkładać należy. Aż do zupełnego umorzenia powyższej pożyczki 2.100.000 K, użyte będą dochody z rozsprzedaży gruntów wyłącznie tylko na oprocentowanie i amortyzacyę tej pożyczki oraz na inwestycye połączone z regulacyą i parcelacyą gruntów pod I—V wymienionych.

Sprawozdawca:

Dr. Juliusz Leo.

Nakładem Gminy miasta Krakowa. — Z drukarni Związkowej w Krakowie, pod zarządem A. Szyjewskiego. — 1906.